

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 1956, sp. zn. 7 Co 423/56

Číslo: 69/1957

Právní věta:

Písemnost určenou dvěma účastníkům řízení, kteří jsou manžely, nelze doručit jednou společnou poštovní zásilkou na společnou doručenkou. Doručení při takovém nesprávném postupu je účinné jen u manžela, který poštovní zásilku převzal a její převzetí potvrdil svým podpisem na doručence.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 10.10.1956

Spisová značka: 7 Co 423/56

Číslo rozhodnutí: 69

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doručení - manželům

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Ústí n. Lab. povolil podle smíru lidového soudu v Teplicích k vydobytí pohledávky 901 Kčs s přísl. exekucí na plat dlužníkův.

Krajský soud vyhověl stížnosti dlužníka a návrh na povolení exekuce zamítl.

Odůvodnění:

Exekuce může být povolena, je-li nárok vymáhajícího věřitele určen exekučním titulem (§ 428 odst. 1 o. s. ř.). Exekučním titulem je podle § 482 odst. 2 písm. d) o. s. ř. též vykonatelný soudní smír.

Soudní smír, který soud schválil, má účinky pravomocného rozsudku (§ 165 o. s. ř.). Pravomocným je doručený rozsudek, který již nelze napadnout řádným opravným prostředkem (§ 161 odst. 1 o. s. ř.). I usnesení smír schvalující je třeba doručit účastníkům, mají-li právo vést podle smíru exekuci (§ 167 odst. 1 o. s. ř.). Podle těchto ustanovení občanského soudního řádu je nepochybné, že soudní smír nabude účinku pravomocného rozsudku a stane se tudíž vykonatelným dnem, kdy usnesení soudní smír schvalující je doručeno účastníkům (§ 169 o. s. ř.) nehledě k tomu, že proti tomuto usnesení není podle § 192 písm. e) o. s. ř. stížnost přípustná.

V souzeném případě povolil lidový soud exekuci na stěžovatelův plat, neboť pokládal ze exekuční titul smír uzavřený dne 24. října 1955 před lidovým soudem v Teplicích a schválený téhož dne usnesením tohoto soudu. Tímto smírem se stěžovatel zavázal jako spoludlužník spolu se svou manželkou zaplatit vymáhajícímu věřiteli vymáhanou pohledávku. Krajský soud zjišťuje ze spisu lidového soudu v Teplicích, že poštovní zásilka, již bylo vyhotovení usnesení o schválení smíru doručováno, bylo adresováno Miloslavě a Josefu F. ve V. a podle doručky byla tato zásilka doručena dne 18. září 1956 Miloslavě F.

Z předpisů o doručování soudních písemností (§§ 46 - 53 o. s. ř., §§ 78 - 89 j. ř.) lze dovodit, že táž písemnost v jednom vyhotovení nemůže být současně doručena dvěma účastníkům, pokud jeden z účastníků není současně procesním zmocněncem druhého účastníka (§ 48 odst. 1 o. s. ř.), jeho zákonným zástupcem (§ 48 odst. 2 o. s. ř.), anebo alespoň jeho zmocněncem pro přijímání písemností (§ 49 o. s. ř.). I pak by ovšem měla být v zájmu přesnosti doručena písemnost výlučně na adresu takového zmocněnce nebo zákonného zástupce a nikoli současně též zmocniteli nebo zastoupenému. V souzené věci však o takový případ nejde, neboť z uvedeného spisu lidového soudu v Teplicích nevyplývá, že by Miloslava F. byla zmocněncem stěžovatelovým a případ nelze zahrnout ani pod obstarávání obvyklých záležitostí rodiny ve smyslu ustanovení § 20 zák. o právu rod. Nejde konečně ani o náhradní doručení (§ 47 o. s. ř., §§ 85, 86 j. ř.), neboť Miloslava F. byla sama účastnicí řízení a přijímala tudíž především svým jménem poštovní zásilku, která byla také na ní adresována. Z těchto důvodů dospívá krajský soud k závěru, že usnesení schvalující smír, jež je základem exekuce, nebylo stěžovateli dosud náležitě doručeno a smír není proto dosud, pokud jde o jeho osobu, vykonatelným exekučním titulem, na jehož základě by mohla být exekuce proti němu povolena. Tomu tak bude až po té, bude-li mu tento exekuční titul řádně doručen.

Srov. rozhodnutí č. 10/1956 Sbírky rozhodnutí čs. soudů.